

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 94

číslo: 40

5. října 2014

Cena: 8 Kč

OSLAVY 600 LET KALICHA, ANEŽ VÍNO SVÉ VÝBORNÉ PÍT MI DEJ

Prázdniny jsou za námi a realizační tým oslav *Výročí 600 let od znovuoživení vysluhování podobojí v českých zemích* neustává v práci na plné obrátky.

Již v *neděli 12. října* se do centra Prahy, do míst, kudy kráčela česká reformace, sjedou věřící i lidé bez vyznání, rodiny s dětmi, zájemci o historii, fandové církevní hudby, geocacheři a mnozí další, neboť plánovaný program oslav chce nabídnout každému „doušek svého výborného vína“.

Oslavy kalicha budou zářimovány slavnostními ekumenickými bohoslužbami – první část podle tradičního pojetí bohoslužby Českobratrské církve evangelické, druhá část podle liturgie Církve československé husitské. Bohoslužby proběhnou v Betlémské kapli a snímány budou Českou televizí. Povede je pražský senior Českobratrské církve evangelické, bratr Roman Mazur, pražský biskup Církve čes-

koslovenské husitské, bratr David Tonzar a bývalý předseda Rady Církve bratrské, bratr Pavel Černý za doprovodu Spirituál kvintetu. Souběžně s bohoslužbami bude zajištěna nedělní škola pro děti.

Po poledni začne různorodý program i na dalších místech. V kostele sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí zazní varhanní koncert, v kostele U Martina ve Zdi si mohou zájemci užít divadlo V. Marčička *Labyrint světa*. Na Ovocném trhu, kde bude stát hlavní podium, rozezní své nástroje orchestr Konzervatoře Evangelické akademie. Posлуhači církevní hudby si mohou v Dominikánském klášteře poslechnout vystoupení Musica da chiesa a potěšit nejen své uši hudbou znějící z historických hudebních nástrojů. A zájemci o poučení mohou vyslechnout jednu z přednášek, které se budou od půl jedné konat v kostele sv. Michala (přednáší Pavel Hradílek na

téma Kalich dnes) a na půdě Evangelické teologické fakulty (s tématem *Počátky kalicha v Čechách* vystoupí Dušan Coufal).

Úderem druhé hodiny se program oslav posune do další fáze, která bude neméně pestrá. Diskutovat o sociálních tématech se bude v Dominikánském klášteře. Přednášku na téma *Dědicové kalicha* Jana B. Láška bude možné vyslechnout v kostele sv. Mikuláše a souběžně je možné vybrat si variantu *Ohlasy kalicha*, což je téma, o kterém bude na ETF hovořit Petr Morée (a to i v německém jazyce).

„Hudbychtiví“ mají od druhé hodiny také z čeho vybírat. V kostele U Martina ve Zdi vystoupí Ladislav Moravetz se svými hosty, na Ovocném trhu bude možné vyslechnout koncert Triu Biháři a další neméně lákavou volbou je společný koncert dvou pěveckých sborů a to Jeronýma a Mistra Jakoubka ze Stříbra v kostele sv. Michala v Jirchářích. Program v kostele sv. Mikuláše bude v půl čtvrté završen přidavkem varhanní hudby, v Dominikánském klášteře potom druhým koncertem Musica da chiesa, v kostele sv. Michala zájemci vyslechnou přednášku Martina Vaňáče na téma *Společné slavení – utopie nebo reálná možnost* a na ETF vystoupí Jiří Mrázek s tématem *Večeře Páně* dnes. Na dalších místech však program pokračuje dál! V kostele U Martina ve Zdi bude představena nová kniha a na

Ovocném trhu se bude opět hrát divadelní kousek *Mysteria buffa V. Marčička*. V pět hodin odpoledne potom bude pravý čas zahájit na hlavním pódiu na Ovocném trhu mnohými očekávané vystoupení skupiny Spirituál kvintet. Pomyslnou tečkou za oslavami budou ekumenické bohoslužby slova v kostele sv. Martina ve Zdi, které začnou v půl osmé. Po celou dobu je možné zúčastnit se i doprovodného programu: mj. komentovaných prohlídek Husitskou Prahou nebo bojové hry pro děti, zájemci

o geocaching se mohou vydat po stopách „Hry o kalich“ v samém srdci Prahy. Přípravu Oslav kalicha můžete sledovat na facebooku (Oslavy 600 let kalicha)! Oslavy se konají za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky, Hlavního města Prahy, Městské části Praha 1, Evangelické zemské církve v Bádensku, Evangelické církve v Porýní a Evangelicko-luterské církve v Bavorsku. Za organizační tým oslav
Martina V. Kopecká

Husovy Louny 2015

„*Třeba jsem Vás, nejmilejší, nespáčil očima vnějšima, nýbrž jen vnitřníma, doslychám přece o Vaší pevné víře a lásce k Bohu a jeho evangeliu, jak Vás sám Spasitel sjednotil u víře, pokoji, lásce a poslouchání slova Božího, takže Vaše svornost a jednomyslnost má přede všemi obcemi Království českého přední místo v mém srdci.*“

Takto se M. Jan Hus obracel svým listem asi r. 1410 k obyvatelům Loun. Snad byly právě tehdy položeny základy slavné tradice města, které se stalo jedním z hlavních ohnisek husitství. V roce 1925 postavil „*Spolek pro zbudování pomníku mužům o národ český zasloužilým*“ Husovi pomník, který po okupaci obnovil místní národní výbor v Lounech 6. 7. 1947. Tento pomník nesoucí úryvek Husova Listu Lounským na svém podstavci tvoří podnes dominantu lounského náměstí a připomíná všem místním i návštěvníkům města jeho vztah k Janu Husovi.

Dne 6. 7. 2015 uplyne 600 let od Husovy mučednické smrti. Velké výročí je pro církev v naší zemi, ale také pro kulturní a vzdělávací instituce velkou výzvou k tomu, aby byl Hus připomenut s náležitou úctou a vážností, ale zároveň také zpřístupněn širší veřejnosti včetně nejmladší generace přiměřenou formou.

Přesně tento záměr chce naplnit „*Přípravná pracovní skupina pro oslavy Husova výročí v r. 2015 v Lounech*“. Tato skupina, složená z ředitelky Městské knihovny Louny Dagmar Kučerové, ředitelky Zá-

kladní umělecké školy Louny Jindřišky Riedlové, ředitele Státního okresního archivu Louny Jana Mareše, ředitele Oblastního muzea v Lounech Jiřího Matyáše a místní farářky Církve československé husitské Heleny Smolové, se poprvé sešla 9. 9. 2014, aby projednala základní koncept projektu „Husovy Louny 2015“. Myšlenka spolupráce několika městských institucí a církve, jež nese odkaz na osobu M. Jana Husa přímo ve svém názvu, vzešla z jednání Kulturní komise Městského úřadu Louny v létě 2014 při posuzování dílčích projektů.

Členové „Přípravné pracovní skupiny“ jsou této myšlence nakloněni, neboť jednotlivé instituce budou moci koordinovat svou činnost tak, aby byly tématem Husova výročí osloveny různé skupiny lidí a aby byly jednotlivé programy rozvrženy do celého roku 2015. Již teď se mohou Lounští těšit na sborník „*Mistr Jan Hus a Louny*“, který připraví především místní historikové, na sérii tematických přednášek, koncertů, výstav nebo na umělecký přednes Husových listů v kostele sv. Petra. Vyvrcholením husovských oslav bude slavnostní bohoslužba v kostele naší církve 6. 7. 2015.

Věříme, že myšlenka spolupráce různých lounských organizací přinese očekávaný výsledek, jímž je především důstojná oslava Husova významného výročí, ale také prohloubení spolupráce mezi organizacemi, které se na přípravách budou podílet.

**Helena Smolová,
NO ČČSH Louny**

90 let Husova sboru ve Vratimově

Náboženská obec naší církve ve Vratimově zaznamenává v tomto roce významné výročí: 90 let otevření Husova sboru.

Slavnostní bohoslužba k tomuto významnému výročí se bude konat v neděli 19. října v 8.30 hodin ve sboru. Bohoslužbu bude sloužit vzácný host, dlouholetá vratimovská farářka, sestra Irena Čmerdová. Na varhany ji doprovodí Pavel Král.

Těšíme se na Vaši účast.

Rada starších

Napsáno devadesátiletou

- Život není spravedlivý, ale je pořád dobrý.
- Když jsi na pochybách nebo v nejistotě, učiň jenom další krůček.
- Život je příliš krátký na to, abychom marnili čas nenávislí ke komukoliv.
- Tvoje práce se o tebe nepostará, když budeš nemocen.
- Tvoji přátelé a rodiče ano. Udržuj s nimi kontakt.
- Vyplat' svoje kreditní karty každý měsíc.
- Nemusíš vyhrát každý spor. Souhlas s nesouhlasem.
- Je v pořádku dostat vztek na Boha. On to vezme.
- Začni šetřit na důchod od první výplaty.
- Usmíř se s minulostí. Tak ti nebude kazit přítomnost.
- Je v pořádku dovolit svým dětem, aby tě viděly plakat.
- Neporovnávej svůj život s jinými. Nemáš představu o tom, čím vším museli projít.
- Jestliže vztah musí být tajný, neměli byste v něm být.
- Vše se může změnit během mrknutí oka. Ale nebojte se, Bůh nikdy nemrká.
- Zhluboka se nadechni. Uklidňuje to mysl.
- Zbavte se všeho, co není užitečné, krásné nebo radostné.
- Co tě nezabije, to tě posílí.
- Nikdy není pozdě na to, mít šťastné dětství. Ale to druhé záleží jenom na tobě a nikom jiném.
- Když přijde k tomu, jít za tím, co v životě miluješ, neber ne jako odpověď.
- Přípravy přeháněj, potom ale jdi s proudem.
- Bud' výstřední teď. Nečekej na stáří, abys oblékl purpur.
- Zarámuj každé tzv. neštěstí těmito slovy: „Bude to mít nějaký význam za pět let?“
- Co si o tobě myslí ostatní lidé, tě nemusí zajímat.
- Čas léčí téměř všechno. Dej času čas.
- Ať je situace jak chce dobrá nebo špatná, změní se.
- Neberte se tak vážně. Nikdo jiný to taky nedělá.
- Věřte na zázraky.
- Bůh tě miluje, protože je Bohem, ne pro to, co jsi udělal či neudělal.
- Stárnutí poráží jinou možnost – zemřít mlád.
- Tvoje děti dostanou jenom jedno dětství.
- Když my všichni naházíme naše problémy na hromadu a uvidíme ještě někoho, měli bychom si ty svoje vzít zpátky.
- Závist je mrhání časem. Už máš všechno, co potřebuješ.
- To nejlepší teprve přijde...
- Život není spojen s ohýbáním se, ale je to pořád dar.
- Přátelé jsou rodina, kterou jsme si vybrali.

Napsala devadesátiletá Regina Brett z Plain Dealer v Clevelendu, stát Ohio, USA... (přišlo e-mailem, zkráceno)

Z kazatelského plánu

Sedmnáctá neděle po svatém Duchu

Hospodine, v tvé moci je všechno a nikdo ti nemůže odolat. Neboť ty jsi učinil nebe a zemi i všechno podivuhodné pod nebem. Jsi Pánem všeho.

PŘÍDAVKY K ESTER 13,9-10

První čtení z Písma: Izajáš 5,1-7

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V):

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma:

Panovníku, Hospodine, ty vždycky nasloucháš, když tě prosíme, a dáváš více, než si přejeme. Zahrň nás hojností svého milosrdenství, odpusť nám vše, z čeho nás obviňuje svědomí, a pro oběť svého Syna nám daruj dobro, o něž sami nejsme hodni prosit. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Filipským 3,4b-14

Evangelium: Matouš 21,33-46

Verš k obětování: Žalm 19,15

Verš k pozhnání: Pláč 3,25

Modlitba k pozhnání:

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za pokrm nesmrtnosti, který jsi nám daroval ve svaté večeři Páně. Dej, ať s čistým srdcem přijímáme to, čeho se dotýkáme ústy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 41, 174, 69, 78, 133, 151, 184, 198, 296

HRUŠKA POUTNÍKEM DO JERUZALÉMA 8

Příběhy z putování Ferdinanda Hrušky ze Rtyně v Podkrkonoší do Svaté země koncem 19. stol.

(Pokračování z čísla 38)

Na této cestě zastavili jsme v Brunerši, Hofu Lucan a konečně v Jaffě. Odtamtud jsem šel po nohou již až do Jeruzaléma. Třetí tato cesta trvala plně 4 měsíce.

Při čtvrté cestě v Alexandrii zažil jsem pravá muka.

Musili jsme opět vystoupiti.

Já váhal, je to už můj návyk, a zbyl jsem zase naposled a nevěděl jsem, kam se mám hnouti. Tentokrát parník měl odjeti ještě v týž den a nebylo nikoho, kdo by mne převezl na bárce na místo.

Stál jsem smuten u lodi. Kuchař lodní vysvobodil mne z nesnázi a zavolal na Araba, jenž mne po dlouhých schůdkách vedl dolů k hladině. Tam na loďce seděl jiný muž. Ti dva byli asi otec se synem.

Než jsem vstoupil na loďku, zeptal jsem se: „Arabo kvanto kosto“ a ten starý řekl, ať jsem zticha, až odjedem. Počalo se již stmívat. Ptám se podruhé, neb jsem netušil nic dobrého – ptám se zase a oni jsou na moři, řekli 20 franků. A já na to „čiang franko“ dám. A tu ten starý se svým synem vstali, chytil mne každý za jednu ruku a spustili mne násilím do moře. Voda byla hrozně studená a ledová. Když jsem viděl, co se se mnou děje, volal jsem „otto franko“, že dám 8 franků, ale oni stáli na svém, že musím dáti 20 fr, držíce mne stále ve vodě. Pak mne pouštěli více a více do vody až po samá ústa. A když ledová voda do uší mi tekla a já úzkostí a zimou se chvěl, sliboval jsem jim, že jim dám

20 franků. Pak mne teprv vytáhli, a když jsem jim peníze vysázal, zavezli mne na místo. Když jsem vstoupil na palubu parníku, nemohl jsem se ani hnouti ani promluvit a plakal jsem. Tu přistoupil ke mně vrchní kapitán, který trochu česky rozuměl, a ptal se mne, co mi schází. Já vypravoval, co se mi stalo a jak mne starý Arab okradl. Kapitál

Osmanští generálové u Skalního domu v Jeruzalémě
Foto: Wikipedia

se mne ptal, zdali vím číslo bárky. Ale byla tma a jejich písmo bych nepoznal, ani kdyby mi ve dne naň posvítili. Zavedl mne do kajuty a řekl mi: „Zde se přestrojte a co máte suchého, vemte si.“ Dali mi pak chleba a vína a byli by mně i masa dali, ale já jsem předem řekl, že masa nepožívám.

Každoročně, po patnácti letech jezdival jsem na pouť do svaté země před ostatky z domu. Při jedné své pouti ocitl jsem se v Terstu na lodi, která byla našeho milostpána korunního prince Rudolfa. Tenkrát jeli ještě s sebou na lodi třebechovický pan farář, pan farář Trávníček, pan

farář Vacek z Jeleního, jeden kněz z kláštera broumovského a pan doktor Kryštůfek. Tenkrát jsme mnoho zkusili. To bylo něco nepřikladného, neboť hrozná bouře nás chytla, parník se kolébal, zdvihal a padal, vítr hrozný s námi cloumal. Při tom hrozný liják způsobil spousty vody, která víc jak na loket na palubě stála a my byli nad kolena, ba až po pás ve vodě. Kdo nemohl státi, musil do vody si kleknouti neb lehnouti, neboť my, kteří jsme měli III. třídu, dovnitř jsme nesměli a tu hrůzu pod širým nebem jsme přečkali. Pokud bouře mořská trvala, co jich na palubě bylo, zvláště ženských, všecko bylo v blátě, neb to šlo nahoru i dolů. Já je ovšem napomínal, hned když na loď vstupovali, ať se nepřecpou, ale nic naplat. Dva lékaři obcházel pacienty – „žádná pomoc“ volali. Dokud nepřestane vítr, nebude mořské nemocí konec. Já tu nemoc nikdy nedostal. Při první cestě bylo mi sice trochu nevolno, ale nezvracel jsem, při druhých cestách nikdy. Toho jídla jsem měl vždycky po skrovnu. (text v originále chybí)

Milostpán korunní princ mluvil na mne v Pilgerhausu (poutní dům), potkal jsem ho na schodech, které se točily do šneku. Šel jsem právě od sv. hrobu, kde jsem byl na mši sv. Korunní princ šel také ze mše sv. z kostela, který je v Pilgrhause. Jeho ministři šli před ním, napočítal jsem jich 32 všech. Šel jsem proti nim všem. Schody se pořád točily a já pozdravoval všechny, ale málokterý mi neodpověděl. Pan korunní princ šel až poslední s jedním knězem a ještě jedním pánem. Jak se přiblížili, postavil jsem se před ně a křikl jsem česky, co jsem mohl: „Pochválen Pán Ježíš Kristus.“

Pokračování příště

Nad Písmem

JSI PÁNEM VŠEHO

Tomuto textu předchází, ve 21. kapitole Matoušova evangelia od 23. verše, jedno Ježíšovo napomenutí za druhým. A jedna vyhybavá odpověď předních kněží jeruzalémského chrámu za druhou. Dnes bychom řekli, že se nechťeli zdiskreditovat. Pán Ježíš cítí, jak služebníci Boží „lavírují“ mezi odpověďmi, a předkládá podobenství, která by měla osvětlit jejich původní otázku: „Jakou moci to činiš? A kdo ti tuto moc dal?“ (Mt 21, 23b). Dnešní podobenství o zlých vinařích nemohlo být zřetelnější, takže farizeové nakonec odpovídají správně. A konečně pochopí, že Ježíš hovoří o nich samotných, o jejich chování. Čím dál víc si uvědomují, že nemluví jen jako prorok, ale nemohou ho lapit do žádné slovní pasti. A jejich pozice – těch nejmoudřejších ve společnosti – je vážně ohrožena. Nejsou ochotni připustit své chybování nebo jakoukoliv ztrátu výsostného postavení. A Ježíš pokračuje potvrzením slovy: „Což jste nikdy nečetli v Písmech?“ (Mt 21,42a) a hned odpovídá: „Hospodin to učinil a je to podivuhodné?“ (Mt 21,42b) Jakoby říkal: „Čemu se divíte? Tomu snad, že Hospodin je Pánem všeho?“

Ježíšovo resumé pro tyto služebníky Páně je jednoznačné: „Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“ (Mt 21, 43) Jaké asi muselo být jejich zděšení. Tušili, jakou moci to říká. Rozumím tomu však ne jako výhrůžce pro farizeje, ale spíše jako pokyn k jejich možné rychlé nápravě chování a změně smýšlení vůči bližním. Dostali tvrdou lekci v podobenství o vinařích. Je mi jich, příznám se, i trochu líto – vždyť chtěli to nejsprávnější a všechno přesně do puntíku. Byli strážci „správného Božího života“ a najednou Ježíš se svými řečmi o milosrdenství a lásce. Co to znamená pro nás? Jaké máme, jako služebníci Kristovi, pozice v této společnosti, v této

době? Na kterém místě se „na vinici Páně“ nacházíme? Jsme u keřku nebo u brány? Můžeme se považovat i my za ten národ, který ponese ovoce? Jako „vinice“ jsme vsutku velmi „prořezáni“. Je to hodně otázek k promyšlení. Avšak věřím, že každý z nás je pevně naroubován na životodárný „vinný kmen“ – na Pána Ježíše Krista. To je naše místo a pevná pozice. A dá-li Pán, ponese-me i hojně ovoce. Jako národ, jako lid Boží i jako Církev československá husitská – neboť: „Hospodine, v tvé moci je všechno“ (Přidavky k Ester 13,9a).

„A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno.“ (Filipským 3,8a)

Ivana Krejčí

V pokorné prosbě k tobě, náš Pane, voláme: Ty jsi Pánem všeho!

Děkujeme ti, že můžeme být tví služebníci. Děkujeme ti, že se smíme hrát ve tvé lásce a důvěře. Děkujeme ti za všechny úspěšné i neúspěšné chvíle, protože nás posunují v hledání na cestě k tobě.

Děkujeme ti za všechny, kteří statečně a vytrvale pracují pro tvou slávu.

A prosíme tě, zehnej naší práci na tvé vinici, abychom byli dobrými služebníky na správných pozicích víry. Amen.

Návštěva v náboženské obci Velký Vřešťov

Prosluněným, svěžím nedělním ránem 7. září jsme projížděli ztichlou zvládněnou krajinou od Hradce Králové do 25 km vzdáleného Velkého Vřešťova k nedělní bohoslužbě. K té si pozvala sestra farářka ze zmíněné náboženské obce bratra faráře Bohumila Kláska, který zde před léty jako duchovní působil. Byli jsme přivítáni milou, usměvavou sestrou farářkou Eliškou Zapletalovou, která zde spravuje NO už několik let. A že ji opravdu spravuje, bylo hned vidět při vstupu do prostoru modlitebny. Celý prostor sboru je čerstvě vymalován a vše je útulné a příjemné... Stejně tak i všichni kolem, sestry a bratři z Vřešťova a okolních obcí. Někteří přišli pěšky a vězte, že cesta ke sboru, skoro 2 km stále do kopce, to není jen tak lehká procházka! A přesto se nás přes 40 sešlo.

Po vřelém přivítání přítomných, včetně pana děkana ŘK církve ze Dvora Králové nad Labem, ses. farářka všem, včetně odborných pracovníků a představitelů obce, poděkovala za příspěví silami či peněžitými dary k obnově interiéru sboru. Připomněli jsme si, že právě v tomto čase, před 90 lety v r. 1924, byl slavnostně položen základní kámen k vybudování sboru. Božím slovem nám posloužil bratr farář Bohumil Klásek na biblické texty Ž 32, Žd 10,21,24 a dále Mt 5,10,12. Obeznamil nás ve svém kázání, jak se v této a okolních spádových obcích po roce 1920 kolem města Dvora Králové nad Labem občané přihlašovali do nové církve – Církve československé. A právě ve Velkém Vřešťově naši předkové, první příslušníci naší církve, začali svépomocí stavět tento Boží stánek, sbor, který byl slavnostně otevřen biskupem G. A. Procházkou přesně za rok od položení zákl. kamene, v r. 1925 za tisícové účasti lidu ze širokého okolí obce. A byl to první nově postavený sbor Církve československé v Podkrkonoší. Při bohoslužbě se vzpomnělo na br. faráře Vladimíra Václavka, duchovního této NO, i na ses. farářku Jiřinu Heřmanovou, která zde vykonávala po mnoho let záslužnou pastorační službu. Bratr varhaník s kolegyní – zpěvačkou ze Dvora Králové – obohatili setkání chrámovou hudbou a zpěvem. Pan děkan pronesl několik působivých slov ke stále se rozšiřující spolupráci při výkladu Božího slova v rámci široké ekumeny. Velmi přivítal ozřejnění situace bratrem farářem Kláskem při zakládání naší církve v okolí Dvora Králové nad Labem, že i přes veškeré obavy a nedůvěru v novou církev, se občané – příslušníci Římskokatolické církve, tehdy, ve dvacátých letech, zachovali jako křesťané a nijak neobjkotovali novou církev ani její příslušníky ve svém okolí.

Kéž se v tomto stánku daří po všech stránkách ses. farářce Elišce Zapletalové udržovat v nynějších možnostech obětavost a soudržnost sester a bratří, jak tomu bylo před 90 lety. Přejeme jí a její rodině z celého srdce ochranu Boží, ať přebývají v Boží blízkosti a radosti z ní, a to i v celém společenství NO.

Helena Zimmerová

Volný čas mladých seniorů

Co je to za protimluv? Znáte nějakého seniora nebo seniorku, který říká, že má nadbytek volného času a kale neví, co s ním? Skoro všichni tvrdí, že mají času méně, než kdy předtím, jakmile odejdou do důchodu. Jistě, leccos se odkládalo na dobu „až budu v penzi“, a navíc je mnoho dětí a vnuků, kteří žijí v předstávě, že nově nabytým časem svých rodičů a prarodičů teď budou více méně volně disponovat. Ovšem jenom nadměrně laskaví až bláhoví rodiče jim odevzdaně předávají takové dispoziční právo. Jistěže nelze lépe investovat energii, cílevědomost a životní moudrost, než právě do formování vnukovské generace. Ale všeho s mírou! Těm relativně mladým důchodcům by měla zbýt také nějaká kapacita nejen na odpočinek, ale také na formování vlastní osobnosti. Ano, to je proces,

kteří by měl plynule pokračovat bez průpovědek, „že už všeho vzdělávání bylo až dost“. Já ovšem nemám na mysli trénování paměti a úsudku luštěním křížovek a sudoku, ale například činnosti, které mají sloužit jiným – a přitom zpětně působí na toho, kdo je vykonává. Rozšiřují obzory, prohlubují vnímavost, přinášejí pocit zadostičinění. Ano – teď jsme u tématu: dobrovolnictví. Západní země rozvíjejí tuto platformu už dlouho a s velkým úspěchem, a to v různých oblastech. Například v botanické zahradě, v sociální péči, v útulku pro zvířata, v osvětovém zařízení. Dokonce patří k dobrému tónu, aby starší paní pracovala dobrovolně třeba v nějaké charitativní organizaci nebo v kulturním spolku. U nás to není žádná novinka, ale troufám si tvrdit, že je v Česku, celkově vzato, objem takových

Jedno rito

Přijel jsem a zatroubil. Počkal jsem několik minut. Pak jsem zatroubil znovu. Měla to být moje poslední jízda toho dne, a tak jsem si říkal, že bych mohl odjet, ale místo toho jsem auto zaparkoval, šel ke dveřím a zaklepal. „Chvilíčku,“ ozval se za dveřmi slabý hlas starší ženy. Slyšel jsem, jak tam něco táhnou po zemi. Dveře se otevřely až po dlouhé přestávce. Stála přede mnou maličká asi devadesátiletá žena. Byla oblečená v kartounových šatech a klobouček se sítkou, jako v nějakém filmu ze 40. let. Vedle ní stál na zemi malý kufřík.

Byt vypadal, jakoby v něm nikdo po mnoho let nebydlel. Všechn nábytek byl zakrytý prostěradly. Na stěnách nebyly hodiny, na poličkách nebyly ani hrnečky ani nějaké ozdůbky. V rohu stála kartónová krabice plná fotografií a skleněného nádobí. „Pomohl byste mi odnést tu tašku do auta?“ požádala mě. Odnosl jsem kufřík do auta a vrátil jsem se, abych pomohl té ženě. Chytla se mě za ruku a pomalu jsme šli k vozu. Stále mi děkovala za laskavost. „To nic není,“ řekl jsem jí, „snažím se jen chovat se ke svým pasažérům tak, jak bych chtěl, aby se lidé chovali k mé matce.“ „To jsi opravdu hodný chlapec,“ řekla mi.

Když jsme se usadili do auta, nadiktovala mi adresu a zeptala se, zda bychom mohli jet přes centrum. „Ale to není nejkratší cesta,“ upozornil jsem ji. „Ach ano, já vím,“ řekla. „Ale já nespěchám. Jedu do hospicu.“ Podíval jsem se do zpětného zrcátka. Její oči se leskly. „Moje rodina už dávno odjela,“ pokračovala tichým hlasem. „Lékař říká, že mi nezůstává moc času.“ Pomalu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. „Jakou cestou byste chtěla jet?“ zeptal jsem se. Následující dvě hodiny jsme jezdili po městě.

Ukázala mi budovu, kde kdysi dávno pracovala jako obsluha výtahu. Jeli jsme čtvrtí, kde s mužem žili jako novomanželé. Přivedla mě ke skladu nábytku, v němž byl kdysi taneční sál, kam chodila ještě jako malá holčička. Občas mě požádala, ať zabrzdím před konkrétní budovou nebo uličkou a seděla schoulená v koutku, beze slova. Pak najednou řekla: „Jsem už unavená, asi pojedeme.“ Jeli jsme mlčky na adresu, kterou mi dala. Byla to nízká budova, něco jako maličké sanatorium s příjezdovou cestou podél průčelí. Dva sanitáři přišli k autu, jak jen jsme dorazili. Opatrně jí pomohli vystoupit. Museli ji čekat. Otevřel jsem kufr a zanesl

malý kufřík do dveří. Žena už seděla v pojízdném křesle. „Kolik vám dlužím,“ ptala se, když vytáhla kabelku. „Nic,“ řekl jsem. „Vždyť si musíte vydělávat na živobytí,“ namítla. „Mám i jiné pasažéry,“ řekl jsem jí. Téměř bez přemýšlení jsem se k ní sklonil a objal ji. A ona mě také pevně objala. „Daroval jsi staré ženě trochu štěstí,“ řekla. „Děkuji ti.“ Stiskl jsem jí ruku a odešel. Dveře se za mými zády zavřely a byl to zvuk uzavírající další knihu života... Na zpáteční cestě jsem nebral žádné pasažéry. Jel jsem, kam mě vedly oči, ponořený do myšlenek. Nemohl jsem ten den skoro ani s nikým mluvit. Co kdyby ta paní natrefila na nějakého našťavaného řidiče nebo na někoho, kdo by nechtěl tak dlouho čekat, než skončí směnu? Co kdybych jí odmítl splnit její prosbu nebo co kdybych byl jen párkrát zatroubil a prostě odjel? Nakonec bych chtěl říct, že nic důležitějšího jsem ještě v životě neudělal.

Jsem zvyklí si myslet, že náš život se otáčí v kruzích kolem velikých okamžiků, ale ty veliké okamžiky nás často zastihnou nepřipravené, protože jsou krásně zahalené tím, co někteří mohou považovat za maličkost.

(Zdroj: přišlo e-mailem)

Za koho mě pokládáš?

(Mt 16,13-17)

Bylo to koncem srpna, krátce po návratu z dovolené, kdy mě při bohoslužbě zaskočila Ježíšova otázka položená učedníkům: „Za koho mě pokládáte vy?“ Apoštol Petr tehdy hbitě odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“ A byl za svou odpověď právem pochválen. Petrovi současníci této odpovědi dobře rozuměli. Ale jak bych se já zhostila tohoto úkolu dnes, tak aby mě druzí chápali?

Probírám Ježíšovy tituly, jak je známe z Bible a z křesťanské věrouky. Mesiáš, Spasitel, Syn Boží, Salvátor, Vykupitel, Král, Pán... Kdo

tomu dnes rozumí? Jen hlouček „vyvolených“! Jak přiblížit druhým, co pro mě Ježíš z Nazareta znamená?

Drobná příhoda z letošní dovolené mi pomohla. Jistě znáte turistické značky a ukazatele, kterými se řídí turisté v naší zemi. Jsou většinou dobře umístěny a udržovány. Vypatí se podle nich chodit. Jenže my jsme si na jednom výšlapu dali poradit od místních lidí údajnou zkratku. Dopadlo to tak, že jsme pak dlouho bloudili, než jsme znovu našli značku a směrovku. Nakonec jsme dorazili šťastně k cíli, ale dalo nám to za vyučeno.

Ježíš o sobě řekl: „Já jsem cesta...“ Ano, on je ta správná cesta nebo chcete-li směrovka, s ním nezabloudíme, on je značka vedoucí spolehlivě k cíli. To bylo radostí, když jsme při našem bloudění v kopcích konečně objevili značku! Podobně radostně může kterýkoli člověk přijmout Krista jako záchranu v lidském tápání a bloudění. Někdo v něm vidí Záchranu, jiný Kotvu, dobrého Pastýře, nový Život, Pravdu, či Lásku...

Vidíte, zase jsem uvázla ve spoustě titulů a obrazných přirovnání. Není pouze jedna jediná správná odpověď. Takže, přemýšlejte. Otázka je dána každému z nás. Kým je Ježíš pro tebe osobně?

Radana A. Váňová

zemích). Ptala se mne, zda bych nevěděla, jak by se u nás dalo vytvořit nějaké kontaktní místo, na které by se mohli obracet na jedné straně organizace, které by potřebovaly nepříliš náročnou, ale zodpovědnou dobrovolnou práci, a na druhé straně ti, kteří by ještě rádi dělali v mezích svých možností (dokud jim ještě nezabírá několik hodin týdně vyseďování v čekárnách ordinací) - něco vysloveně užitečného. Neobyčejně se mi ta myšlenka zalíbila, a trochu jsem se i zastýdla. Ne proto, že bych nedělala dočista nic, ale proto, že jsem spokojená s „výplní“ svého volného času a vůbec mne nenapadlo, že by bylo dobré zorganizovat něco pro ty, kteří nějakou rozumnou činnost hledají, ale neví, jak na to. Ovšemže to není tak docela jednoduché. Je třeba promyslet institucionální právní rámec, protože taková kon-

taktní organizace musí dobře evidovat a přezkoumat každého dobrovolníka, než ho kamkoli vyšle, aby mohla v určitých mantinelech ručit za jeho integritu, a podobně musí postupovat také na druhé straně. Je třeba formulovat podmínky, koncipovat stanovou, vytvářet oblasti působení, propagaci, navrhnout formuláře. (Musím ovšem podotknout, že nepřipravuji úkoly pro sebe. Kromě značného množství křížků, které na mně spočívají, už nesu jednu větší dobrovolnou povinnost.) Takže budiž vyhlášeno pátrání! Ne po nějakém pachatelci, ale po šikovných organizátorech, u kterých by se sbíhaly nitky, a ovšem také po dobrovolných pracovnících na jedné straně a po organizacích, jež by uvítaly jejich pomoc, na straně druhé. Určitě existují, jenom je dát dohromady!

Pavla Váňová

ZPRÁVY

Pozvánka do České Skalice
Ve sboru CČSH v České Skalici se v neděli dne 5. října od 17 h uskuteční koncert Jaroslava Svěčeného (housle) a Jitky Navrátilové (cembalo). Na programu jsou díla světových mistrů G. F. Händela, J. S. Bacha, Antonia Vivaldiho, Františka Bendy a dalších. Srdečně vás zveme. **JM**

Program divadla Mana
Pražské vršovické divadlo uvádí v následujícím týdnu tyto pořady pro děti:

• **5. říjen (neděle) 17 h**
O nafoukané zpěvačce
Na malebný palouček se jednoho dne přičítí hlučná a bezohledná zpěvačka Henrieta Úžasná, což je pro jeho obyvatele učiněná pohroma...
Hraje DSEK, o. s.

• **12. říjen (neděle) 17 h**
Ošklivé kačátko
Klasická loutková pohádka plná písniček, humoru a nečekaných zvratů. Hraje Divadlo KaKa. (www.vrsovickedivadlo.cz; Moskevská 34, Husův sbor, Praha 10-Vršovice) **red**

Hradecké dny sociální práce
Dovolte, abych vás pozval na mezinárodní vědeckou konferenci „XI. Hradecké dny sociální práce“. Hlavní téma: Sociální práce v kontextu lidských práv. Termín: 10. až 11. října, Hradec Králové, Hradecká 1227. Letos poprvé byla ustavena tzv. „křesťanská sekce“, která se pod č. 7 zaměřuje na křesťanskou tematiku. Konference se zúčastní i studenti. Naše sekce se ustavila pod názvem „Lidská práva v kontextu charitativní a sociální práce“, což poskytuje možnost, abyste se podíleli i vy svými

duchovními obdarováními, znalostmi, zkušenostmi a modlitbou! Konferenci zaštití a osobní účastí obohatí ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová-Tominová. Úlohu hlavního řečníka přijala ombudsmanka Anna Šabatová. Jednotlivé sekce zahájí svou činnost po vystoupení Michaely Marksové-Tominové (pátek 10 – 10.30 h ad.) a po vyslyšení hlavního referátu Anny Šabatové (10.30–12.00 h) na téma „Odpovědnost státu za dodržování práv seniorů závislých na péči“. Za naši církev vystoupí mj. bratr Jan Rokyta. Účast in spe slíbil i biskup královéhradecký, bratr Pavel Pečanec. **Martin Chadima**

Marčíkové v Litomyšli
V říjnu budeme mít možnost v rozmezí dvou týdnů nejen porovnat komediantství Vítů Marčíka-otce a Vítů Marčíka-syna, ale také se radovat z dobrého poselství, které svým herectvím nesou. Nejprve do Husova sboru v Litomyšli na Toulcovcově náměstí v úterý 7. října v 18 h zavítá Vítů Marčík starší s představením „Mystéria buffa“. Tato inscenace vznikla na motivy knihy Mystéro buffo, jejímž autorem je italský spisovatel a dramatik Dario Fo. Navazuje na tradici lidových středověkých frašek a morálií a využívá v ní všechny avantgardní divadelní formy včetně divadla jednoho herce.

Ve čtvrtek 23. října v 18 h pak v Husově sboru bude hrát divadlo „Já to jsem“ Vítů Marčíka mladšího. Tentokrát přijedou s pohádkou na motivy známé knihy Carla Colodiho „Pinocchio“. **Štěpán Klásek**

Pozvání do Ostravy-Svinova
Ve středu 8. října v 17 hodin v Husově sboru v Ostravě-Svinově proběhne projekce dokumentu režisérky Dagmar Smržové „Zachraňte Edwardse“ o rodičích dítěte s Edwardsovým syndromem. Následuje beseda se členy rodiny Sladkowských, o kterých dokument pojednává. Srdečně zveme. Také bychom vás rádi pozvali na koncert duchovní hudby, který proběhne v neděli 19. října od 17 hodin v Husově sboru. Účinkují varhaník Mgr. Pavel Rybka a pěvkyně Tamara Anežka Urbánková. Jde o další příspěvek k výročí 80 let slavnostního otevření kostela. **Rada starších a Tomáš Chytil**

Bohoslužba k výročí Jana Žižky
CČSH v Chlumci n. C. ve spolupráci s ZO ČSBS si Vás dovoluje pozvat na vzpomínkovou bohoslužbu k 590. výročí úmrtí Jana Žižky z Trocnova, která se bude konat 12. října v 9 h v Husově sboru v Chlumci n. C., Klicperovo nám. 75. **RK**

Koncerty u sv. Mikuláše

- **6. 10. - 20 hodin**
Od baroka k jazzu
Prague Brass Ensemble & J. Kalfus - varhany
- **7. 10. - 17 hodin**
Händel, Mozart, Telemann, Bach
M. Hanzal - varhany, F. Bílek - trubka
- **8. 10. - 17 hodin**
Vierne, Händel, Mozart, Schubert
B. Rabas - varhany, H. Jonášová - soprán
- **9. 10. - 17 hodin**
Händel, Beethoven, Mozart, Corelli
J. Popelka - varhany, V. Frank - housle
- **10. 10. - 17 hodin**
Bach, Mozart, Franck, Caccini
Canto Corno e Organo
- **10. 10. - 20 hodin**
Mozart, Bach, Vivaldi, Dvořák
Prague String Orchestra
- **11. 10. - 17 hodin**
Vivaldi, Händel, Albinoni, Pachelbel
B. Rabas - varhany, M. Kejmar - trubka a křídlovka
- **11. 10. - 20 hodin**
Mozart, Bach, Vivaldi, Dvořák
Prague String Orchestra
- **12. 10. - 12.30 hodin**
600 let obnoveného vysluhování podbojí
varhanní koncert M. Hanzala
- **12. 10. - 15.30 hodin**
600 let obnoveného vysluhování podbojí
varhanní koncert B. Rabase
- **12. 10. - 20 hodin**
Vivaldi, Schubert, Dvořák, Gershwin
Consortium Pragense Orchestra

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

O ZLÝCH VINAŘÍCH

P	N	A	J	M	O	U	T	N	Y	S	S
O	E	CH	Ž	O	Z	A	B	Í	T	P	L
T	M	V	I	Ě	L	Ů	R	O	D	A	U
A	Á	L	Y	S	V	I	Ž	Ě	E	Ý	Ž
V	K	H	O	S	P	O	D	Á	Ř	N	E
O	Ý	P	Ď	Í	A	I	M	Í	E	L	B
N	L	N	S	E	C	D	Ř	C	L	E	N
E	L	M	O	T	Z	U	I	A	V	H	Í
M	O	I	V	S	Í	N	O	T	N	Ú	C
A	N	Í	S	T	I	T	Y	C	H	I	I
K	S	T	A	V	I	T	E	L	Ě	CH	V
U	O	Č	I	N	I	D	O	P	S	O	H

dědictví
díl
hospodář
Hospodin
chytit
kámen
najmout
oči

Písmo
poslat
služebníci
stavitelé
syn
ukamenovat
úhelný
úroda

věž
vinaři
vinice
výnos
vysadit
zabít
zed'

Řešení z minulého čísla: Jakou mocí to činíš?

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktoři: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9
Předplatně: F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production, tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz

Církev československá husitská
Náboženská obec CČSH v Liberci
společně s Armádou ČR, zastoupenou 31. plukem
radiační, chemické a biologické ochrany v Liberci,

zvou srdečně
k setkání

**u příležitosti 590. výročí
smrti Jana Žižky z Trocnova.**

Setkání se uskuteční dne
9. října 2014 od 18 hodin

v Severočeském muzeu
v Liberci, Masarykova tř. 11.

Y programu:

F= předání slova Stanislava Kubiše
F= pozvání královéhradeckého biskupa CČSH
Mgr. Pavla Pečanec
F= pozvání zastupce Armády ČR

F= slovo nej. kaplana kpt. Mgr. Pavla Šaboky
F= přednáška PhDr. Mgr. Aleny Svobodové
„Žižka ve filmu“
F= slova patronů CČSH ThDr. Tomáše Blatý, ThDr.

ředitelství společnosti: Přítelství sbor Náboženské obce CČSH v Liberci (CEKAMERITUM,
umělecký vedoucí Mgr. Petr Trnava

Setkání je zdarma. Organizace vstupného a občerstvení zajišťují dobrovolníci. Vstupné 100 Kč.

Z EKUMENY

MODLITBA ZA DOMOV

28. října 2014 začne v Praze osmý ročník ekumenického setkání lidí dobré vůle Modlitba za domov, které se koná v rámci oslav vzniku naší republiky. Letošní ročník má motto „Rodina mi dává kořeny i křídla“ a nabídne pestrý kulturní a duchovní program pro děti i dospělé. Modlitba za domov se bude odehrávat na třech místech v Praze ve dnech 28. října a 3. listopadu. Koncert legend v komponovaném pořadu o rodině a pro rodinu se bude konat 28. října od 15 h v kostele Nejsvětějšího srdce Páně na Náměstí Jiřího z Poděbrad (metro A) v Praze 3. V pořadu vystoupí Spirituál kvintet a Musica Bohemica a řada zajímavých hostů. Pořad bude živě přenášet od 15 h Česká televize. Kulturně-duchovní festival pro celou rodinu se bude konat 28. října od 9.30 do 13.30 h v Komunitním centru Matky Terezy – U Modré školy 2337, Praha 11-Háje (metro C). Pro děti bude na festivalu připraveno divadelní představení Princ egyptský, soutěže o ceny, výtvarné a tvůrčí dílny. V rámci festivalu vystoupí skupiny Neon a Javory Beat Hany a Petra Ulrichových. Otevřená konference Místních akčních skupin na téma „Venkov fandí rodině“ se uskuteční 3. listopadu od 13 h v sále kardinála Berana v Arcibiskupství pražském na Hradčanském náměstí. Vstup na všechny akce je zdarma. Program a další informace na webu Ekumenické rady v ČR. **Dle www.ekumenickarada.cz**

SEMINÁŘ „KLIMATICKÁ SNÍDANĚ“

Ve dnech 25. a 26. října 2014 proběhne v Praze seminář, při kterém se s Klimatickou snídaní mohou čeští zájemci seznámit a zapojit se do jejího „překládání“ do českého prostředí. Je tedy určen zejména těm, kdo mají zkušenosti s ekologickou výchovou na školách a mají zájem o nové metody. Seminář bude v angličtině. Seminář je zdarma včetně občerstvení. Ubytování ani cestovné hradit nemůžeme. Počet míst je omezen. Následovat bude příprava české verze snídaně a na jaře příštího roku uspořádáme pak seminář pro multiplikátory, kteří se naučí, jak s tímto konceptem pracovat. Připravíme také čtyři sady materiálů, které pak budeme referentům půjčovat. Plánujeme také zřízení české webové stránky, zatím jsou základní informace dostupné v němčině: <http://www.kate-berlin.de/klimafruehstueck-de.htm>. Přihlášky posílejte na adresu: jiri.silny@ekumakad.cz. **Dle www.ekumakad.cz**

Připravila Martina V. Kopecká